

Dascha Esselius

En resa till världens ände

Nationalgalleriet 19.11 - 4.12.2011

Sommaren 05 deltog jag i polarforskningsresan Beringia. Mjukstarten med storartad natur inlemmad i västerländsk civilisationsstruktur gick via Thule på Grönland till Fairbanks och Denali nationalpark på Alaska.

Så långt var resan geografisk. Själva tidsresan, en ytterligare dimension som lades till, började på flygplatsen i Provideniya på Tjuckotka. Vi möttes av ett scenario som taget ur Tarkovskijs filmer, soldater med sorgsna ögon och förfallets estetik driven till sin spets.

Resan gick vidare med ålderdomliga militärfordon till valfångstsamhället Chaplino. Jag blev hembjuden till en inuitfamilj. Man tog fram sina familjealbum och berättade om livet i byn som ligger insnöad från september till juni medan oljecentralen, som är byggd av oljefat, spyr ut svart rök över skolan intill.

Vidare än så gick det bara att komma med helikopter. Vi släpptes av mitt på tundran i Lorino. Med oss hade vi en före detta Afghanistansoldat vars uppgift var att skydda oss mot isbjörnar och en Tjucktjekocka som lagade två mål om dagen över en öppen eld. Utöver forskningen och materialinsamlingen i det färgmässigt uppskruvade landskapet spenderade vi dagarna med att leta efter drivved till hennes brasa.

Ravin

Wrangelön

Morgon och kväll serverades gröt och svart kaffe, däremellan kunde man ta en chokladkaka. Det låter kanske torftigt, men vi var de välbeställda. En annan trupp hade under flera veckor fastnat i dimman och hade inget annat att äta än vad de själva lyckades hitta och fånga.

Efter tio dagar i fält mönstrade vi på isbrytare Oden och sen vidare med helikopter till Wrangelsön. Platsen bortom tideräkningen, där naturen och civilisationlämningar föreföll att smälta samman. Ljudet av isbergens rörelse, vildgässens rop, kadaver, rester av mammutben, rostiga bandvagnar... Som om ön var vigd åt Dödens, Livets, Tidens, Civilisationens och Naturens försoningsakt.

Jag arbetade parallellt konstnärligt och dokumentärt. Jag gjorde filmer med utgångspunkt från havsskum, maneter och fladdrande plastremсор. Jag arbetade med formbara akrylspeglar och med spegelprogrammet i videokameran för att på så vis visualisera en inre rörelse.

Utställningen består av både dokumentära och konstnärliga verk. Min strävan är att förmedla det virrvarr av intryck man drabbas av under så extrema och mäktiga förhållanden och den inre resa som pågår parallellt med den yttre. Jag vill också peka på miljöhotet som framstår så tydligt i de dokumentära bilderna.

Dascha Esselius

Mer material fins på min resedagbok

www.dascha.nu/arktisresan.htm

Pressbilder: www.nationalgalleriet.just.nu